

## توصیف و تحلیل فرایندهای واژی گویش گالشی: رویکرد بهینگی

ابراهیم صفری\*

دکتری زبان‌شناسی همگانی، دبیر آموزش و پژوهش و مدرس دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران

پذیرش: ۹۳/۱۱/۲۱ دریافت: ۹۳/۶/۵

### چکیده

هدف از نگارش این مقاله، توصیف و تحلیل فرایندهای واژی کشش جبرانی، حذف، تضعیف، ارتقاء واکه‌ای و قلب در گویش گالشی اشکور است. چهارچوب نظری این پژوهش، واج‌شناسی بهینگی است. بهمین‌منظور، با ده گویشور، هرکدام بهمدت یک ساعت گفت‌وگو شده و داده‌ها گردآوری شده‌اند. افزون بر این، نگارنده خود، گویشور بومی است. داده‌ها برمبانای الفبای آوانگار بین‌المللی IPA آوانویسی شده و روش تحقیق نیز توصیفی-تحلیلی بوده است. در گویش گالشی، حذف همخوان‌های چاکتایی /h/ در واژه‌های دو هجایی در ساختهای هجایی (CVC.CV) رخ می‌دهد و منجر به کشش جبرانی واکه در هجای اول می‌شود. فرایند حذف همخوان /l/ و /d/ به عنوان عضو دوم خوشی یا توالی همخوان‌ها، حذف همخوان واکدار پایانی پس از واکه‌های کشیده رخ می‌دهد. در فرایند تضعیف تبدیل همخوان /b/ به [v] و /q/ به [χ] رخ می‌دهد و در فرایند ارتقاء واکه‌ای، واکه افتاده /e/ به واکه افراشته [i] تبدیل می‌شود. در فرایند قلب نیز در واژه‌های «مدرسه، کبریت، تاکسی» دیده می‌شود. نتایج به دست آمده، حاکی از آن است که فرایند تضعیف و حذف در این گویش دارای بیشترین بسامد و فرایند قلب دارای کمترین بسامد است.

**کلیدواژه‌ها:** فرایندهای واژی، گویش گالشی اشکور، واج‌شناسی بهینگی، ارتقاء واکه‌ای، فرایند قلب.

## ۱. مقدمه

پژوهش حاضر به توصیف و تحلیل پنج فرایند واجی کشنش جبرانی، حذف، تضعیف، ارتقاء و اکاءی و قلب در گویش گالشی اشکور با بهره‌گیری از چهارچوب بهینگی می‌پردازد. گویش گالشی یکی از گویش‌های حاشیهٔ دریایی خزر است که در ردهٔ زبان‌های ایرانی شمال غربی قرارمی‌گیرد. گالش یا گاولش (gales) به معنی «گاوبان» است. در زبان سنسکریت ترکیب گئورکش (gaoraks) وجود دارد که جزء اول آن یعنی -gao به معنی «گاو» و جزء دوم از ریشهٔ -rakṣ به معنی «پاییدن» یا «نگهبانی کردن» است و روی‌هم رفته به معنی «دامپرور» است (Monnier-Williams, 1976: 363, 366).

بنابراین گمان می‌رود، واژهٔ گالش با آن بی‌ارتباط نباشد. زبان گیلکی امروزه به چند گویش تکلم می‌شود که گالشی یکی از آن‌هاست. زبان گیلکی که گالش‌ها یعنی مردم کوهنشین و دامدار گیلان و مازندران مستقر میان حاشیهٔ راست درهٔ سفیدرود در گیلان تا شرقی‌ترین نقاط کوهستانی مازندران به‌کارمی‌برند، گویش گالشی نامیده می‌شود که خود به چند لهجهٔ نزدیک بهم قابل تقسیم است. آنچه در این مقاله بررسی می‌شود، بخشی از گویش گالشی مربوط به منطقهٔ کوهستانی جنوب شرقی گیلان منطقهٔ اشکور رحیم‌آباد است. اشکور ناحیه‌ای بزرگ و کوهستانی از توابع شهرستان رودسر مرکب از اشکور بالا، پایین و میانه است. در تاریخ ایران باستان اثر شادروان حسن پیرنیا مشیرالدوله (۱۳۹۲: ۲۲۰۰) در گزارش مربوط به پارت‌ها آمده است که آن‌ها آبادی‌ها و قرارگاه‌های رستایی خود را به صورت قلعهٔ احداث می‌کردند که قابلیت دفاع در مقابل متجاوز را داشته باشند و این‌گونه بنها را «ور» /var/ می‌نامیدند. واژهٔ «ور=بر» پسوند نام بسیاری از آبادی‌های رستایی گیلان است مانند: آینهور، آسیابر و همچنین اشکور که ناحیهٔ گستردگی است از شرق گیلان که مجموع آن‌ها اشکورات خوانده می‌شود. این منطقه از شمال به بخش کلاچای یعنی روستاهای لشکان، لسپو و از جنوب به رودبار و الموت قزوین متصل است. روستاهای چاکل، تکامجان-گیری از شرق به استان مازندران شهرستان رامسر، نیز از غرب به سیاهکل و دیلمان روستاهای توسعه، چالک، کیاسه، دوآب متصل می‌شود که تعداد کل روستاهای اشکورات ۲۰۲ روستا و جمعیت آن‌ها حدود ۱۸/۰۰۰ نفر است. در این پژوهش کوشش شده است به دو پرسش زیر پاسخ داده شود: ۱. کدامیک از فرایندهای واجی یادشده، در این گویش بسامد وقوع بالاتری دارند؟ ۲. کدام فرایند نسبت به سایر فرایندها کمتر فعال است؟

## ۲. پیشینهٔ پژوهش

این بخش شامل دو قسمت است، نخست مطالعات مربوط به گویش گیلکی و سپس مطالعات مربوط به نظریهٔ بهینگی با اختصار آورده شده است.

## ۱-۲. مطالعات مربوط به گویش گیلکی

برنارد دُرن<sup>۱</sup> ایرانشناس روسی در سال‌های ۱۸۶۱-۱۸۶۰ میلادی به کرانه‌های جنوبی دریای خزر و گیلان سفر کرد. او گزارش سفر خود را در سال ۱۸۶۲ در بولتن علمی به چاپ رساند. کتاب او شامل فهرستی از مواد، واژه‌ها و اصطلاحاتی است که درباره گویش‌های خزر گردآوری کرده است (کریستن سن، ۱۳۷۴: ۲۹). همچنین ملگونف<sup>۲</sup> چند تصنیف و ترانه گیلکی را به روسی ترجمه و منتشر کرد. او در سال ۱۸۶۸ دستور و قواعد گیلکی و مازندرانی را در جلد ۲۴ مجله آسیایی آلمان با عنوان *Essai sur les dialectes de Mazenderan et de Guilan* منتشر کرد (همانجا).

کامبوزیاکرز عفرانلو و شعبانی (۱۳۸۶)، در مقاله خود با نام «برخی از فرایندهای واجی در گویش گیلکی رو درسر» به تحلیل انواع فرایندهای همگونی (همخوانی، هماهنگی و اکه‌ای)، حذف (حذف همخوان میانی، حذف همخوان پایانی)، تبدیل خوش‌های [-nn] به صورت [-nd]، تضعیف، قلب، کشش جبرانی، تبدیل همخوان /ɪ/ به همخوان /ɪ/ و تبدیل واکه /ə/ به واکه /ə/ پرداخته و در پایان مشخص شده است که قواعد همگونی، حذف و تضعیف از پرسامدترین فرایندها و تبدیل خوش‌های [-nn] به صورت [-nd] از کم‌سامدترین آن‌ها در این گویش هستند. نوروزی زیده‌ی (۱۳۸۲)، در پایان نامه کارشناسی ارشد خود با عنوان بررسی فرایندهای واجی گویش گیلکی رشت در چارچوب ایجادنی زایشی، این فرایندها را در چهارچوب مذکور بررسی و تحلیل کرده است. او فرایندهای تضعیف، کشش جبرانی، درج، همگونی و هماهنگی و اکه‌ای را بیرون کشیده و به تبیین آن‌ها پرداخته است.

## ۲-۲. مطالعات گویشی انجام‌شده با رویکرد بهینگی

دبیرمقدم (۱۳۸۲)، در کتاب جامع خود با نام زبان‌شناسی نظری، نظریه بهینگی را برای نخستین بار معرفی کرد. او در این کتاب از تحولی در زبان‌شناسی زایشی نام می‌برد که به نظریه بهینگی مشهور شده است. این نظریه مبتنی بر این بینش است که همه حوزه‌های زبان محدودیت‌منا هستند. این محدودیت‌ها جنبه همگانی دارند. از این‌رو، ریشه در ساختار زیستی و ژنتیکی انسان دارند. وجود این محدودیت‌ها تبیین‌کننده اشتراک میان زبان‌هاست و رتبه‌بندی متفاوت این محدودیت‌ها در زبان‌های متفاوت، از یکسو، تخطی‌پذیری آن‌ها را توجیه می‌کند و از سوی دیگر، توجیه‌کننده تفاوت میان زبان‌های است. جم (۱۳۸۸) در پایان نامه دکتری خود با عنوان نظریه بهینگی و کاربرد آن در تبیین فرایندهای واجی زبان فارسی، ابتدا به معرفی نظریه بهینگی و تشریح آن می‌پردازد که هدف پژوهش وی، تبیین انواع فرایندهای واجی در زبان فارسی است و چهارچوب نظری آن، نظریه بهینگی و روش آن توصیفی-تحلیلی است و دستاوردهایش استخراج انواع محدودیت‌های حاکم بر این فرایندها در زبان فارسی است. حیدری (۱۳۹۲)، در پایان نامه‌ای با عنوان توصیف و تحلیل

فرایندهای واجی گویش لکی نورآبادی: رویکرد بهینگی، با هدف استخراج انواع فرایندهای واجی موجود در گویش مذکور، به توصیف و تبیین آن‌ها با بهره‌گیری از چهار چوب نظری بهینگی پرداخته است. روش وی توصیفی-تحلیلی بوده و دستاوردهای پژوهش حاکی از آن است که انواع فرایندهای همگونی، ناهمگونی، درج، حذف، کشش جبرانی، تضعیف و تقویت در این گویش وجود داشته و قابل تبیین با رویکرد مذکور بوده و مشخص شده است که فرایند تضعیف دارای بیشترین بسامد و دو فرایند قلب و درج دارای کمترین بسامد هستند.

### ۳. روش پژوهش

به منظور انجام این پژوهش از ده گویشور بی‌سواد و بومی روستای اشکور میان سینین چهل تا هفتادسال (پنج زن و پنج مرد)، هر کدام به مدت یک ساعت مصاحبه به عمل آمده و داده‌ها به صورت ضبط شده، گردآوری شده‌اند. همچنین نگارنده، گویشور این گویش است. داده‌ها بر مبنای الفبای آوانگار بین‌المللی IPA آوانویسی شده و روش پژوهش نیز توصیفی-تحلیلی است.

### ۴. معرفی همخوان‌ها و واکه‌های گویش گالشی اشکور

گویش گالشی دارای ۲۳ همخوان است:

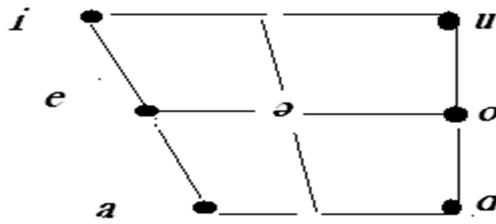
/p/, /b/, /t/, /d/, /k/, /g/, /q/, /ʔ/, /f/, /v/, /s/, /z/, /ʃ/, /ʒ/, /tʃ/, /dʒ/, /x/, /h/, /l/, /r/,  
/m/, /n/, /j/

جدول ۱ همخوان‌های گویش گالشی اشکور

Table 1. The Consonant of Ashkevar Galeshi Dialect

محل تولید نحوه تولید	دولبی	لب و دندانی	دندانی	لثوی	- لثوی- کامی	کامی	نرمکامی	ملازمی	چاکنایی
انسدادری	b,p		d,t			k,g	q	?	
خیشومی	m			n					
ساپیشی		f,v		s,z	ʃ,ʒ		χ	h	
انساپیشی					tʃ,dʒ				
غلت					j				
کناری				l					
لرزشی				r					

دستگاه واکه‌های این گویش از هفت واکه ساده تشکیل شده است که عبارت‌اند از:  
 /a/, /e/, /a/, /o/, /u/, /i/, /ə/



نمودار ۱ واکه‌های گویش گالشی

Chart 1. The vowels of Galeshi dialect

## ۵. ارائه و تحلیل داده‌ها

### ۵-۱. کشش جبرانی

گلادسمیت<sup>۳</sup> در توضیح کشش جبرانی بر این باور است که کشش جبرانی<sup>۴</sup> به فرایندی از کشش یک واچ — بیشتر واکه — اشاره می‌کند که این کشش، پاسخی به فرایند حذف یا کوتاه‌شدگی واچ دیگر است. در واقع، یک واچ به جبران آنچه حذف شده است، کشیده می‌شود (به نقل از کامبوزیا، ۱۳۸۵: ۲۱۷). در کشش جبرانی، یک واکه، دو همخوان به دنبال دارد و هنگامی که یکی از همخوان‌ها حذف شود، به جبران واچ حذف شده، واکه پیشین آن کشیده می‌شود. کشش جبرانی معمولاً به صورت قاعدة صوری زیر بیان می‌شود (Arlotto, 1981: 127).<sup>۵</sup>

قاعده ۱:

$$\text{VCC} \longrightarrow \text{V: C}$$

همان‌طورکه مشاهده می‌شود، کشش جبرانی زمانی به وجود می‌آید که مورای آزاد در پایانه هجا به هیچ عنصر واجی در لایه واچ متصل نباشد. فرایند کشش جبرانی آن واحد زمان‌مند را با توجه به قواعد خاص زبان و اصول پیوندی به عنصری لایه واچی متصل می‌کند که در این نمونه به هسته هجا متصل می‌شود (کامبوزیا، ۱۳۸۵: ۲۲۴).

نخستین محدودیتی که می‌توان آن را عامل رخداد فرایند کشش جبرانی دانست، محدودیت پایایی MAX- $\mu$  است. این محدودیت مانع حذف مورا در برونداد است و آن را جریمه می‌کند.

۱-۵ محدودیتِ ضدحذف مورا (MAX- $\mu$ )

— به ازای هر مورا در درون داد، باید یک مورا نیز در برونداد وجود داشته باشد.  
محدودیت پایابی فوق ( McCarthy, & Prince, 1995; Kavitska, 2002; Topinzy, 2006 quoted from: جم: ۱۳۸۸: ۱۲۹ ) حذف مورا را در برونداد جریمه می‌کند و در حقیقت، عامل اصلی وقوع فرایند کشش جبرانی است.

## ۲-۵ محدودیتِ ضدحذف واجی مورا (MAX-IO[segment])

— هر واحد واجی درون داد دارای یک واحد واجی متناظر در برونداد است.  
— این محدودیت پایابی صورت کلی محدودیت پایابی  $\mu$ -MAX است و به طورکلی، هرگونه حذف واحدهای واجی در برونداد را جریمه می‌کند.

## ۳-۵ محدودیت منع حضور همخوانهای چاکنایی در خوشة همخوانی (NOCLUSTER-glottal)

— بنابر این محدودیت، وجود همخوانهای چاکنایی در خوشة همخوانی پایانه مجاز نیست.  
— این محدودیت نشان داری در مقابل با محدودیتهای پایابی یادشده است و بر محدودیت پایابی کلی تسلط دارد.

رتبه‌بندی این محدودیت‌ها بدین شرح است:

NOCLUSTER-glottal , MAX- $\mu$  >> MAX-IO [segment]

۴-۵

## ۵-۱-۵ کشش جبرانی در ساخت CVC.CV(C)

۱-۱-۱-۵. حذف همخوانهای چاکنایی /? $\emptyset$ , h/

در گویش گالشی اشکور حذف همخوانهای چاکنایی /? $\emptyset$ , h/ از خوشة همخوانی معمولاً در واژه‌های دو هجایی با ساخت هجای CVC.CV(C) رخ می‌دهد و منجر به کشش جبرانی در هجای نخست می‌شود.

/CVh,? $\emptyset$ .CV(C) / → CV:CV(C)      ۵-۵

## جدول ۲ حذف سایشی چاکنایی

**Table 2** The deletion of the fricative glottal

آوانویسی کالشی	واجنویسی معیار	فارسی معیار
[za:ra]	/zRhra/	زهرا
[zo:re]	/zohre/	زهره
[ne:zat]	/nehzRT/	نهضت
[qr:ti]	/qrhti /	قطی
[sa:ra]	/sRhra/	صرحا

حذف انسدادی چاکنایی در این گویش نیز در واژه‌های «معدن» [ma:dan]، «معمار» [mɛ:mar]، «رعنای» [ra:nɛ]، «جعبه» [dʒa:be]، «نعمت» [ne:mat] و مانند این‌ها دیده می‌شود. در تابلوی ۱ واژه «قططی» تحلیل شده است.

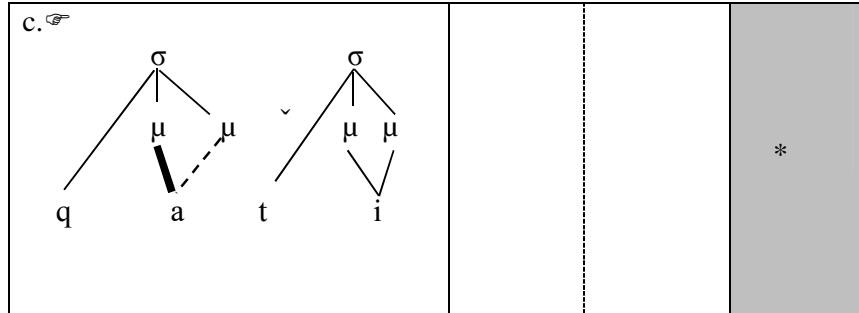
NOCLUSTER-glottal , MAX- $\mu$  >> MAX-IO[segment]

۶-۵

تابلوی ۱ کشش جبرانی ناشی از حذف سایشی چاکنایی /h/

**Tableau 1** Compensatory lengthening of the deletion of /h/

Input:	NOCLUSTER-glottal	MAX- $\mu$	MAX-IO [segment]
	NOCLUSTER-glottal		
a. 		*!	
b. 		*!	*



گزینه پایای a، محدودیت نشانداری مسلط NOCLUSTER-glottal را نقض کرده؛ زیرا در این گزینه توالی همخوانی وجود دارد که یک عضو آن همخوانی چاکنایی است. ازین‌رو، این گزینه از محدودیت فوق تخطی مهلك نموده و حذف می‌شود. گزینه b، هردو محدودیت پایایی فوق را نقض کرده؛ زیرا در این گزینه هم مورا و هم همخوان چاکنایی حذف شده‌اند. درنهایت، گزینه c، به علت رعایت دو محدودیت مسلط به عنوان بروندار بهینه برگزیده شده است.

## ۵-۲. حذف

حذف<sup>۵</sup> از فرایندهای واجی رایج در زبان‌هاست که در آن یک یا چند ویژگی آوایی در یک موضع مشخص حذف می‌شوند (بیجن‌خان، ۱۳۸۴: ۲۰۴).

۵-۲-۱. حذف همخوان /t/ و /d/ به عنوان عضو دوم خوشه یا توالی همخوان‌ها  
هرگاه همخوان انفجاری تیغه‌ای /t/ و /d/ در جایگاه عضو دوم خوشه‌های همخوانی /st/ و /zd/ و /s/ قرار نمایند، حذف می‌شوند. داده‌های جدول ۳ درباره این فرایند در گویش گالشی ارائه شده است:

جدول ۳. حذف همخوان پایانی در واژه‌های گویش گالشی

Table 3 The deletion of the final consonant in Galeshi words

آوانویسی گالشی	واج‌نویسی معیار	فارسی معیار
[das]	/drst/	دست
[sos]	/sost/	سست
[ras]	/rast/	راست
[doz]	/dozd/	دزد
[moz]	/mozd/	مزد

در این خوشه همخوانی در فارسی معیار، انفجاری دندانی در جایگاه دوم پایانه هجا حذف می‌شود؛ در صورتی که جایگاه نخست پایانه هجا را یک سایشی پر کرده باشد (بیجن‌خان، ۱۳۸۴: ۲۰۵-۲۰۴).

بیجن‌خان (همانجا) عامل وقوع فرایند یادشده را محدودیت نشان‌داری <sup>\*</sup>FricDentPlosive و محدودیت پایابی MAX-IO [segment] می‌داند.

۷-۵ محدودیت نشان‌داری منع مجاورت واحدهای واجی سایشی و انفجاری-دندانی.  
— خوشه سایشی و انفجاری دندانی در پایانه هجا مجاز نیست (\*FricDentPlosive)

۸-۵ محدودیت پایابی ضدحذف واحد واجی MAX-IO [segment]

— حذف هر واحد واجی در برونداد مجاز نیست.

رتبه‌بندی این دو محدودیت در این فرایند بدین شرح است:

\*FricDentPlosive >> MAX-IO [segment] ۹-۵

تابلوی ۲ وقوع این فرایند را در گویش گالشی در واژه «دزد» نمایش می‌دهد.

تابلوی ۲ حذف /d/ در واژه «دزد»

Tableau 2 The deletion of /d/ in /dozd/

Input: /dozd/	*FricDentPlosive	MAX-IO (segment)
a. [dozd]	*!	
b. [doz]		*

محدودیت نقض شده با گزینه a، محدودیت نشان‌داری منع مجاورت واحدهای واجی سایشی و انفجاری-دندانی است که بنابر آن نباید دو واج سایشی و انفجاری-دندانی با همیگر تشکیل خوشه بدهند و از آنجا که این محدودیت دارای بالاترین رتبه است — با اینکه گزینه b محدودیت پایابی ضدحذف واحد واجی را نقض کرده — به دلیل ارضای محدودیت نشان‌داری یادشده، به عنوان برونداد بهینه برگزیده شده است.

#### ۲-۲-۵. حذف همخوان واکدار پایابی پس از واکه‌های کشیده

در گویش گالشی واژه‌هایی که به همخوان‌های گرفته واکدار ختم می‌شوند و هسته هجا در آن‌ها یکی از واکه‌های کشیده /u, i, a/ باشد، همخوان پایانی حذف می‌شود. این فرایند در بسیاری از گویش‌های ایرانی، مانند گویش لری بالاگریوه خرم‌آبادی (سلیمانی، ۱۳۹۱)، لری بروجردی (پیریابی، ۱۳۸۹)، لکی نورآبادی (حیدری، ۱۳۹۲) رخ می‌دهد.

#### جدول ۴ حذف همخوان واکدار پایانی در گویش گالشی

Table 4 The deletion of the final voiced consonant in Galeshi dialect

آوانویسی گالشی	واجنویسی معیار	فارسی معیار
[tʃu]	/tʃub/	چوب
[du]	/duq/	دوغ
[duru]	/doruq/	دروغ
[va]	/bad/	باد
[zama]	/damad/	داماد

همان طورکه در داده‌های بالا مشاهده می‌شود، تمام همخوان‌های پایانی واکدار پس از واکه‌های کشیده حذف می‌شوند. محدودیت‌های مربوط به این فرایند عبارت‌اند از:

۱۰-۵ محدودیت نشان‌داری منع حضور همخوان واکدار در جایگاه پایانه

— محدودیت نشان‌داری (NOCODA-voice)، منع حضور همخوان واکدار در پایان واژه می‌شود.

#### ۱۱-۵ محدودیت پایانی ضدحذف واجی

— محدودیت پایانی (MAX-IO [segment]). حذف هر واجی را در برونداد جرمیه می‌کند.

رتبه‌بندی دو محدودیت نشان‌داری و پایانی به صورت زیر خواهد بود:

NOCODA-voice >> MAX-IO[segment] ۱۲-۵

تابلوی شماره ۳، اعمال این محدودیت‌ها را در واژه «دوغ» نمایش می‌دهد:

#### تابلو ۳ حذف همخوان واکدار پایانی

Tableau 3 the deletion of final voiced consonant

Input: / doq/	NOCODA- voice	MAX-IO <sub>[segment]</sub>
a. [duq]	*!	
b. [du]		*

بنابر تابلوی ۳، گزینه a محدودیت نشان‌داری مسلط را نقض کرده و از این‌رو گزینه b به عنوان برونداد بهینه انتخاب شده است.

## ۵-۳. تضعیف

تضعیف<sup>۱</sup> در لغت به معنی کاهش قدرت است. کنستویچ<sup>۲</sup> (1994: 35) درباره فرایند تضعیف براین باور است که هرگاه جهت تغییرات آوایی از بست انسدادی به سایشی ناسوده باشد، تضعیف صورت می‌گیرد. محیط پس از واکه معمول‌ترین جایگاه آن است که به سایشی‌شدگی<sup>۳</sup> معروف است. تبیین فرایند تضعیف در نظریه بهینگی با استفاده از نظریه تضعیف کرشنر (1998) صورت می‌پذیرد که آمیزه‌ای از نقش‌گرایی و صورت‌گرایی است (جم، ۱۳۸۸: ۲۴، quoted McCarthy, 2002: 222). کرشنر<sup>۴</sup> (1998: 4, 21) بیان می‌کند، علت وقوع فرایند تضعیف یک محرک آوایی برای کاهش «کوشش تولیدی» و کاربرد نیروی کمتر در یک صدا است، کرشنر این محرک نقشی را در قالب محدودیت صوری LAZY — که ایجاب می‌کند، واحدهای واژی با کمکوشی تولید شوند — ارائه کرده است (جم، ۱۳۸۸: ۲۴، quoted from: McCarthy, 2002: 222).

## ۱-۳-۵. سایشی‌شدگی

## ۱-۳-۵. تبدیل /G/ به [χ]

فرایند تبدیل همخوان انسدادی /G/ به [χ] در برخی از گوییش‌های ایرانی مانند دلواری، شوشتری، سبزواری (جم، ۱۳۸۸: ۲۰۲) دیده می‌شود. این پدیده در گوییش گالشی نیز رخدیده که در جدول ۵، نمونه‌هایی از واژگان این گوییش که این فرایند را داشته‌اند، آورده شده است.

جدول ۵ تبدیل /q/ به [χ]

Table 5 Turn of /q/ to [χ]

گوییش گالشی	واج‌نویسی فارسی معیار	فارسی معیار
[tilaq]	/trlaq/	طلاق
[tʃolaχ]	/tʃolaq/	چلاق
[raχs]	/rqs/	رقص
[vaχt]	/vrqt/	وقت
[saχf]	/srqf/	سقف

همان‌طورکه در این واژه‌ها دیده می‌شود، همخوان انسدادی *q* به همخوان سایشی *χ* تبدیل شده است. این تبدیل هم در پایان واژه و هم در جایگاه میانی در گوییش گالشی رخدیده است. محدودیت‌های حاکم بر این فرایند دو محدودیت IDENT[cont] و LAZY هستند.

۱۳-۵ واحدهای واژی با کمکوشی (LAZY) تولید می‌شوند.

۱۴-۵ واحدهای واژی متاظر درون داد و برون داد باید به لحاظ ویژگی پیوستگی یکسان باشند که به آن محدودیت پایایی (یکسانی در ویژگی پیوستگی، [IDENT] [cont] می‌گویند). از آنجا که در فرایند تضعیف، محدودیت کمکوشی بر تمام محدودیتها اولویت دارد و این یک اصل جهانی است، ترتیب این دو محدودیت نیز بدین شرح است:

LAZY >> IDENT [cont] ۱۵-۵

تابلوی ۴ اعمال این محدودیتها را در واژه «رقص» در گویش گالشی نشان می‌دهد.

تابلو ۴ سایشی‌شدگی و تبدیل /q/ به [χ]

Tableau 4 Spirantization and turn of /q/ to [χ]

Input: /rəqs/	LAZY	IDENT [cont]
a. [raχs]	*!	
b. <sup>φ</sup> [rəqs]	*	*

در تابلوی ۴، گزینه a از محدودیت نشانداری مسلط تخطی می‌کند و از رقابت با گزینه b کنار می‌رود. گزینه b به علت دارابودن همخوان سایشی /χ/ با کوشش کمتری نسبت به همخوان انسدادی /q/ تولید می‌شود و یک ستاره از محدودیت LAZY دریافت می‌کند. در اینجا نقض یا ارضای محدودیت پایایی ویژگی پیوستگی، هیچ تأثیری در انتخاب برون داد بهینه ندارد؛ زیرا گزینه b با ارضاء محدودیت بالارتبه، به عنوان برونداد بهینه انتخاب شده است.

### ۱-۲-۳-۵. تبدیل /b/ به [v]

این نوع سایشی‌شدگی — تبدیل یک همخوان انسدادی به یک همخوان سایشی — در برخی واژه‌های گویش گالشی در میان دو واکه رخ می‌دهد. در جدول ۶ نمونه‌هایی از گویش یادشده، آورده شده است:

در برخی دیگر از داده‌های این گویش، این فرایند در بافت میان‌واکه‌ای رخ می‌دهد.

## جدول ۶ تبدیل /b/ به [v] در میان دو واکه

Table 6 Turn of /b/ to [v] between two vowels

گویش گالشی	واج‌نویسی فارسی معیار	فارسی معیار
[savun]	/sabun/	صابون
[zavun]	/zaban/	زبان
[golavi]	/golabi/	گلابی
[?avru]	?aberu/	آبرو
[tavut]	/tabut/	تابوت

این فرایند در گویش‌های بختیاری، دلواری، دوانی و بابلی (کامبوزیا، همان: ۴۰۰-۳۹۹) و نیز در گویش‌های گیلکی مانند گیلکی پسیخانی و گالشی رخ می‌دهد. دو محدودیت LAZY و IDENT[cont] عامل فرایند هستند (ر.ک ۱۴-۵، ۱۳-۵). تابلوی ۵ اعمال این محدودیت‌ها را در واژه «صابون» در گویش گالشی نشان می‌دهد.

## تابلو ۵ سایشی‌شدنگی و تبدیل /b/ به /v/

Tableau 5 Spirantization and turn of /b/ to /v/

Input: /sabun/	LAZY	IDENT [cont]
a. [sabun]	**!	
b. <sup>☞</sup> [savun]	*	*

## ۵-۴ ارتقاء واکه‌ای

بنابر تعریف کریستال (386: 2003)، ارتقاء واکه<sup>۱۰</sup> فرایندی عمودی است که بر افراشتگی زبان اثر می‌گذارد و واکه را از جایگاه افتاده به جایگاه میانی یا افراشته ارتقاء می‌دهد. این فرایند در زبان فارسی و همچنین در بیشتر گویش‌های ایرانی، مانند گویش گالشی دیده می‌شود. در جدول ۷ واژه‌هایی از این دست ارائه شده است.

## جدول ۷ تبدیل /e/ به [i]

**Table 7 Turn of /e/ to [i]**

گویش گالشی	واج‌نویسی فارسی معیار	فارسی معیار
[kilid]	/kelid/	کلید
[kitab]	/ketab/	کتاب
[sifid]	/sefid/	سفید
[midad]	/medad/	مداد
[hizar]	/hezar/	هزار

علت وقوع این فرایند به نقل از بکمن<sup>۱۱</sup> (۱۹۹۸: ۴-۱) این است که واکه‌های کشیده در جایگاه برجسته‌تری قرار دارند؛ از این‌رو، در فرایندهای واژی غالباً نقش منبع را ایفا می‌کنند. پس طبق یک تحلیل اولیه انتظار می‌رود که محدودیت نشان‌داری [high] AGREE عامل رخداد هماهنگی واکه‌ها در ویژگی افراشتگی باشد و یک محدودیت پایابی جایگاهی با صورت بندی [high] IDENT-long vowel منشاء بودن واکه کشیده و قاعدتاً هدف بودن واکه کوتاه را تضمین کند. این دو محدودیت می‌توانند تبیین‌کننده هماهنگی واکه‌ای در واژه‌های دوهجایی «بلیت» و «سرود» باشند؛ اما تبیین این فرایند در واژه‌های سه‌هجایی «فتیله» و «شکوفه» — که هرکدام دارای دو واکه کوتاه یکی در هجای اول و دیگری در هجای سوم است — ناکارآمد است؛ زیرا محدودیت جایگاهی فاقد این قابلیت است که تشخیص دهد از میان دو واکه کوتاه کدامیک هدف است. برای تبیین هماهنگی واکه‌ای در واژه‌های بسیط از خانواده محدودیت نشان‌داری جایگاهی LICENCE (Walker, 2001) — که می‌تواند هدف را نیز مشخص کند — استفاده می‌شود (جم، ۱۳۸۸: ۹۴-۹۵).

برای این‌ساس، در داده‌های گویش گالشی که دوهجایی هستند، محدودیت نشان‌داری AGREE [high] عامل رخداد هماهنگی واکه‌ها در ویژگی افراشته است و دارای بالاترین رتبه است:

## AGREE [high] ۱۶-۵

هر رویداد ویژگی [افراشته] را فقط به واکه میانی هجای اول ریشه گسترش می‌دهد. محدودیت پایابی IDENT[high] که هرگونه تغییر در ویژگی [افراشته] را در واحد واژی برون‌داد نسبت به واحد واژی متناظر آن در درون‌داد جریمه می‌کند، در مقابل محدودیت نشان‌داری ۱۷-۵ قرار دارد؛ بنابراین رتبه‌بندی این دو محدودیت به صورت زیر خواهد بود:

## AGREE [high] &gt;&gt; IDENT [high] ۱۷-۵

تابلوی ۶ اعمال این محدودیت‌ها را در واژه «کلید» در گویش گالشی نشان می‌دهد.

## تابلوی ۶ همگونی واکه میانی e با واکه افراشته i

Tableau 6. Assimilation of /e/ and /i/

Input: ?kelid/	AGREE [high]	IDENT [high]
a. [ke.lid] [+high]	*!	
b. <sup>☞</sup> [ki . lid] [+high]		*

همان‌گونه که در تابلوی ۶ مشهود است، گزینه a محدودیت بالارتبه را نقض کرده؛ زیرا ویژگی [افراشته] به هجای اول گسترده نشده است و بنابراین گزینه b به عنوان برونداد بهینه انتخاب می‌شود. اگرچه این گزینه از محدودیت پایایی در ویژگی [افراشته] یک ستاره دریافت کرده، همچنان به عنوان برونداد بهینه انتخاب شده است؛ زیرا بالاترین محدودیت را ارضاء کرده است.

## ۵-۵. قلب

گاهی دو همخوان در ترکیب بر اثر همنشینی جای خود را با هم عوض می‌کنند؛ به طوری که همخوان نخستین، جایگاه دومین را می‌گیرد و همخوان دومین به جای همخوان نخستین می‌نشیند. این فرایند را قلب<sup>۱۳</sup> گویند (حق‌شناس، ۱۳۷۸: ۱۵۶). با فرض اینکه X و Y دو همخوان متفاوت هستند، قاعده خطی فرایند قلب به این شکل خواهد بود:

$$\text{قاعده ۲: } XY \longrightarrow YX$$

کنستویچ (1994: 254) اصلی را معرفی می‌کند که ویژگی بی‌نشان در ساخت هجایی زبان‌هاست و آن را «اصل توالی رسایی»<sup>۱۴</sup> می‌نامد. به طور معمول، هرگاه این اصل در زنجیره آوایی رعایت زنجیره دستخوش فرایندی واجی می‌شود (سلیمانی، ۱۳۹۱: ۱۵۴). سلیمانی (همان) جدولی را از سلکرک<sup>۱۵</sup> (1984) به نقل از بیجن‌خان (۱۳۸۴: ۱۱۹) آورده است که در آن میزان اندیس رسایی<sup>۱۶</sup> انواع طبقه آوایی صدایها آورده شده است که در جدول ۱-۴ آمده است.

## جدول ۱-۴ میزان اندیس رسایی انواع طبقه آوایی

Table 4-1. The sonority level of phonemes

اندیس رسایی	طبقه آوایی	اندیس رسایی	طبقه آوایی
۱۰	واکه‌های افتاده	۵	خیشومی‌ها
۹	واکه‌های متوسط	۴	سایشی‌های واکدار
۸	واکه‌های افراشتہ	۳	سایشی‌های بی‌واک
۷	آواهای ۱	۲	انفجاری‌های واکدار
۶	کناری‌ها	۱	انفجاری‌های بی‌واک

هرچه مقدار اندیس بیشتر باشد، طبقه آوایی رساتر است؛ بنابراین واکه‌ها بیشترین میزان رسایی و انفجاری‌های بی‌واک کمترین رسایی را دارند. مقیاس رسایی بالا نشان می‌دهد، میزان گرفتگی در آواها با میزان رسایی رابطه معکوس دارد (بیجن‌خان، همانجا). واژگان زیر از گویش گالشی آورده شده است:

## جدول ۸ رخداد قلب در گویش گالشی

Table 8. metathesis occurrence in Galeshi dialect

گویش گالشی	واج‌نویسی فارسی معیار	فارسی معیار
[mərdəsə]	/mrdrəse/	مدرسه
[kerbit]	/cebrɪt/	کبریت
[taski]	/taksi/	تаксی
[rsk]	/?Rks/	عکس
[qolf]	/qofl/	قفل

در واژه‌های «عکس» و «قفل» عامل وقوع فرایند قلب، محدودیت اصل توالی رسایی (SSP) است. چون دو همخوان C1,C2 در یک هجا با یکدیگر تشکیل خوشیده داده؛ اما به دلیل اینکه همخوان C2 از همخوان C1 رساتر است، باهم جایه‌جا می‌شوند. در واژه‌های «مدرسه»، «کبریت»، «تаксی»، «عکس» همخوان‌های مجاور C1C2 هریک در هجایی جداگانه قراردارند و با رخداد فرایند قلب با یکدیگر جایه‌جا می‌شوند. در این فرایند همخوان C2 رساتر از همخوان C1 است.

محدودیت‌هایی که بر این فرایند حاکم‌اند، به شرح زیر است:

## ۱۸-۵ محدودیت پایایی خطی بودگی، Linearity

— این محدودیت یک محدودیت ضدقلب است و طبق آن ساختار درون داد و برون داد بایستی با یکدیگر یکسان باشند (McCarthy & Prince, 1996).

۱۹-۵ محدودیت نشان داری قانون مجاورت هجا<sup>۱۷</sup>، SCL (Syllable Contract Law)

— این محدودیت نشان می دهد که در مرز هجا عنصر پایانه هجای نخست رساتر از عنصر آغازه هجای دوم است (Hooper, 1972).

## ۲۰-۵ محدودیت نشان داری اصل توالی رسایی (SSP)

— تنها عناصری می توانند در میان دیگر عناصر هجا، در قله هجا قرار گیرند که به لحاظ رسایی درجه بالاتری نسبت به سایر اعضاء دارند.

شیوه رتبه بندی محدودیت های دخیل در این فرایند در داده های تک هجایی بالا به صورت زیر است:

## SSP &gt;&gt; Linearity ۲۱-۵

تابلوی ۷ اعمال این محدودیت ها را در واژه «قفل» در گویش گالشی نشان می دهد:

تابلوی ۷ قلب در خوشة پایانی

Tableau 7. Methasesis in the final cluster

Input: /qəfl/	SSP	Linearity
a. [qəfl]	*!	
b. <sup>۱۸</sup> [qolf]		*

گزینه a از اصل توالی رسایی تخطی کرده است؛ زیرا بنابر این اصل، رسایی واج ها از قله هجا به سمت پایانه کمتر می شود؛ اما در این گزینه همخوان سایشی /f/ که نسبت به همخوان روان /l/ رسایی کمتری دارد، به قله هجا نزدیکتر است؛ گزینه b محدودیت بالارتیه یادشده را ارضاء کرده و بنابراین به عنوان برون داد بهینه انتخاب شده است.

شیوه رتبه بندی محدودیت های دخیل در این فرایند در داده های دو هجایی بالا بدین شرح است:

## SCL &gt;&gt; Linearity ۲۲-۵

تابلوی ۸، اعمال این محدودیت ها را در واژه «تاكسی» در گویش گالشی نشان می دهد.

**تابلوی ۸ قلب در مرز دو هجا****Tableau 8.** Methasesis occurrence in the boundary of two syllables

Input: /taski/	SCL	Linearity
a. [taksi]	*!	
b. <sup>☞</sup> [taski]		*

در این تابلو، گزینه a به دلیل اینکه از محدودیت مسلط نشان داری مجاورت هجا، تخطی مهلك کرده، حذف شده است و گزینه به عنوان برونداد بهینه معرفی شده است.

**۶. نتیجه‌گیری**

بررسی فرایندها در این گویش نشان می‌دهد که دو فرایند تضعیف و حذف از سایر فرایندها فعال‌تر و فرایند قلب از سایر فرایندها کم‌فعال‌تر است، انواع محدودیت‌های دخیل در فرایندهای گویش گالشی عبارت‌اند از:

**۱-۶. کشش جبرانی**

(الف) محدودیت‌هایی که ناظر بر رخداد این فرایند در نظریه بهینگی هستند عبارت‌اند از: محدودیت نشان داری NOCLUSTER-glottal و محدودیت‌های پایایی μ-MAX-[segment] و MAX-IO

(ب) در گویش گالشی با حذف همخوان‌های چاکتایی /h, r/ در واژه‌های دو هجا در ساختهای هجایی (c) CVC.CV رخ می‌دهد و منجر به کشش جبرانی و اکه در هجای اول می‌شود. محدودیت‌های پایایی μ-MAX-[segment] و محدودیت نشان داری NOCLUSTER-glottal در رخداد این فرایند در این گویش دخیل هستند.

**۲-۶. حذف**

(الف) در فرایند حذف همخوان /t/ و /d/ به عنوان عضو دوم خوشیه یا توالی همخوان‌ها، محدودیت نشان داری FricDentPlosive\* و محدودیت پایایی MAX-IO [segment] عامل رخداد آن است. در این فرایند انفجاری تیغه‌ای /t/ و /d/ در پایان واژه و در جایگاه عضو دوم خوشیه همخوانی حذف می‌شود. در تمام واژه‌های مربوط به این فرایند، عضو اول خوشیه همخوانی را سایشی‌های /s, z/ تشکیل داده است.

(ب) در حذف همخوان واکدار پایانی پس از واکه‌های کشیده دو محدودیت نشان داری

و پایایی MAX-IO[segment] دخیل هستند.

### ۶-۳. تضعیف

الف) تبدیل همخوان /b/ به [v] در گویش گالشی که نوعی سایشی شدگی است، در میان دو واکه، رخداد نمی‌دهد. در وقوع این فرایند دو محدودیت IDENT[cont] و LAZY دخیل هستند.

ب) در وقوع فرایند سایشی شدگی تبدیل /q/ به [χ] دو محدودیت نشان‌داری و پایایی LAZY و IDENT[cont] دخیل هستند که به ترتیب دارای رتبه بالا و پایین هستند.

### ۶-۴. ارتقاء واکه‌ای

در گویش گالشی در فرایند ارتقاء واکه‌ای، واکه افتاده /e/ به واکه افزاشته [i] تبدیل می‌شود، محدودیت AGREE[high] که گسترش ویژگی افزاشته‌بودن را فقط به هجای باز ریشه مجاز می‌داند و محدودیت پایایی IDENT[high] دخیل هستند.

### ۶-۵. قلب

در تحلیل فرایند قلب در گویش گالشی، سه محدودیت Linearity، SCL و SSP دخیل‌اند.

### ۷. پی‌نوشت‌ها

1. Bernard Dorn
2. Melgounof
3. Goldsmith
4. compensatory lengthening
5. deletion
6. Lenition
7. Kenstovich
8. Spirantization
9. Kirchner
10. raising
11. Bassmann
12. metathesis
13. sonority sequence principle
14. Selkirk
15. distinctness index
16. syllable contract law

### ۸. منابع

- بیجن‌خان، محمود (۱۳۸۴). *واج‌شناسی نظریه بهینگی*. تهران: سمت.



- پیرنیا، حسن (۱۳۹۲). *تاریخ ایران باستان*. جلد سوم. چاپ چهارم. تهران: بنگاه ترجمه و نشر کتاب پارسه.
- پیریانی، شیوا، (۱۳۸۹). *بررسی واج‌شناسی گویش بروجردی در چارچوب نظریه بهینگی*. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. تهران: دانشگاه تربیت مدرس.
- جم، بشیر، (۱۳۸۸). *نظریه بهینگی و کاربرد آن در تبیین فرایندهای واجی زبان فارسی*. پایان‌نامه دکتری. تهران: دانشگاه تربیت مدرس.
- حق‌شناس، علی‌محمد (۱۳۸۴). *آواشناسی*. چاپ دهم. تهران: آگه.
- حیدری، فرزانه، (۱۳۹۲). *بررسی فرایندهای واجی گویش لکی دلفان: رویکرد بهینگی*. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. تهران: دانشگاه شهید بهشتی.
- سلیمانی، آرزو (۱۳۹۱). *توصیف فرایندهای واجی گویش بالاکریوه: رویکرد بهینگی*. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. تهران: دانشگاه تربیت مدرس.
- کردزغفانلو کامبوزیا، عالیه و منصور شعبانی (۱۳۸۶). «برخی از فرایندهای واجی در گویش گیلکی رودسر». *مجله علمی-پژوهشی انجمن زبان‌شناسی ایران*. س. ۳، ش. ۱ (پیاپی ۵) صص ۲۱-۲۹.
- کردزغفانلو کامبوزیا، عالیه (۱۳۸۵). *واج‌شناسی رویکردهای قاعده‌بنیاد*. چاپ اول. تهران: سمت.
- کریستن سن، آرتور (۱۳۷۴). *گویش گیلکی* رشت. ترجمه جعفر خمامی‌زاده. تهران: سروش.
- نوروزی زیده‌ی، طاهره (۱۳۸۲). (بررسی) *فرایندهای واجی گویش گیلکی* رشت در چارچوب *واج‌شناسی خود واحد*. پایان‌نامه کارشناسی ارشد. تهران: دانشگاه تربیت مدرس.

### References:

- Arezou, S. (2012). *Phonological Investigation of Balageriveh Dialect of: Optimality Approach*. M.A Thesis . Tarbiat Modares University. Tehran. Iran [In Persian].
- Arlotto, A. (1981). *Introduction to Historical Linguistics*. Lanham: University Press of America.
- Beckman, J. (1998). *Positional Faithfulness*. Ph.D. Dissertation. University of Massachusetts. Amherst.
- Bijan Khan, M. ( 2004). *Phonology: Optimality Theory*. Tehran : SAMT [ In Persian].
- Christiansen, A. (1995). *Gilaki Dialect of Rasht*. Translated by: Ja'far Khamami Zadeh. Tehran: Soroush [In Persian].
- Haghshenas, A. (2005). *Phonetics*.10<sup>th</sup> edition. Tehran: Agah [In Persian].
- Heidari, F. (2013). *Phonological Investigation of Laki Dialect of Delfan: Optimality*

- Approach.* M.A Thesis. Shahid Beheshti University. Tehran. Iran [In Persian].
- Hooper, J. (1972). “The Syllable in Phonological Theory”. *Language*. 48. Pp. 525-540.
  - Jam, B. (2009). *Optimality Theory and its Application in the Phonological Processes of Persian*. PhD Dissertation. Tarbiat Modares University. Tehran. Iran [In Persian].
  - Kenstowich, M. (1994). *Phonology in Generative Grammars*. Cambridge: Blackwell publishing.
  - Kirchner, R. (1998). *An Effort-Based Approach to Consonant Lenition*. Ph.D. Dissection. Los Angeles: University of California.
  - Korde Zafaranlou Kambouzia, A. (2006) . *Phonology: Rule based Approaches*. 1<sup>st</sup> edition. Tehran: SAMT [In Persian].
  - ----- (2007). “Some phonological aspects of Gilaki in Roudsar”. *Journal of Linguistic Society of Iran* .No. 3. Pp. 21-39 [In Persian].
  - McCarthy, J. & A. Prince (1996). “Prosodic Morphology 1986”. *Report No. RuCC-TR-32*. New Brunswick. NJ: Rutgers University Center for Cognitive Science.
  - McCarthy, J. (2002). *A Thematic Guide to Optimality Theory*. Cambridge: Cambridge University.
  - Monnier-Williams, M. (1976). *A Sanskrit –English Dictionary*. 8<sup>th</sup> Edition. Oxford: Oxford University Press.
  - Nowrouzi Zeydahi, T. (2003) . *Phonological Investigation of Gilaki Dialect of Rasht Dialect: Auto Segmental Approach*. M.A. Thesis. Tarbiat Modares University. Tehran. Iran [In Persian].
  - Pirniya, H. ( 2013). *History of Old Persian*. Vol. 3.Tehran: Parseh [In Persian].
  - Prriyaei, Sh. (2004). *Phonological Investigation of Boroujerd Dialect: Optimality Approach*. M.A thesis. Tarbiat Modares University. Tehran, Iran [In Persian].
  - Silkirk, E.O. (1984). “On the major class features and syllable theory”. In M. Aronoff & R.T. Oehrle (Eds.). *Language Sound Structure: Studies in Phonology Presented to Morris Halle by his Teachers and Students*. Pp. 107-113). Cambridge. M.A.: MIT Press.
  - Walker, R. (2001) “Positional Markedness in Vowel Harmony”. In: C. Frey, A.D. Green & R.Van de Vijver (Eds.). *Proceedings of HILP 5*.